

โครงการ “การทำให้การศึกษาแบบกระชับมั่นคงในระดับสากล ในภาวะอันเนื่องมาจากผลกระทบของโลกาภิวัตน์”

(Global Compact on Education)

คำปราศรัยของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรานซิส
เริ่มเปิดตัว ณ กรุงโรม เมื่อวันที่ 15 ตุลาคม 2020

การเปิดตัวโครงการดังกล่าวเลื่อนมาจากเดือน พฤษภาคม 2020 เนื่องจากผลกระทบ
ที่มาจากโรคระบาดโคโรนาทั่วโลก (รวมถึงสาส์นที่ส่งโดยทางวิดีโอ) ซึ่งสมเด็จพระสันตะปาปา
ฟรานซิสทรงมีพระบัญชามาแล้ว โดยมอบให้ศาสตราจารย์ ดร. พระพรหมบัณฑิต
เจ้าอาวาสวัดประยุรวงศาวาส เป็นผู้แทนพุทธศาสนาในประเทศไทย ไปประชุมดังกล่าว
ที่กรุงโรม ทว่าเหตุการณ์โรคระบาดทำให้โปรแกรมต่าง ๆ ต้องเปลี่ยนแปลงไป

วันที่ 15 ตุลาคม 2020

ผลกระทบในโลกาภิวัตน์ต่อการศึกษาเริ่มที่กรุงโรม วันนี้หลังจากที่เลื่อนไปในฤดู
ใบไม้ร่วงเพราะความเป็นห่วงเรื่องโรคไวรัสโคโรนา เหตุการณ์ต่างๆที่เกี่ยวกับเรื่องนี้ได้
มีการจัดการประชุมกันโดยกระทรวงเพื่อการศึกษาคาทอลิกเกิดขึ้นในวันที่ 11-18
ตุลาคม 2020 และมีการลงนามแถลงการณ์ร่วมกันวันนี้ คือวันที่ 15 ตุลาคม

“พระสันตะปาปาฟรานซิสทรงมีพระดำริมอบโครงการนี้ให้กับสมณกระทรวงเพื่อการศึกษาคาทอลิกเป็นผู้ดำเนินการ ซึ่งควรที่จะเกิดขึ้นไปแล้วเมื่อวันที่ 14 พฤษภาคม โดยมีการประชุมในเรื่องต่างๆที่เกี่ยวข้องวันที่ 10-17 พฤษภาคม เช่น “หมู่บ้านแห่งการศึกษา” พร้อมกับทัศนคติการจากประสบการณ์นานาชาติที่ดีที่สุดจากนักศึกษาที่มาจากทั่วโลก”

“ความไม่แน่นอนที่เชื่อมโยงกับการระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนาพร้อมกับการตัดสินใจของเจ้าหน้าที่ภาครัฐในระดับสากล ทำให้ต้องมีการตัดสินใจเลื่อนการประชุมออกไปเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมประชุมได้มีความสบายใจมากที่สุด”

ผลกระทบโลกาภิวัตน์ไม่ได้จำกัดอยู่แค่กับสถาบันการศึกษาเท่านั้น ทว่า “ในความเชื่อว่าหน้าที่ต่อการศึกษาต้องได้รับการมีส่วนร่วมจากทุกคนนั้นหมายถึงผู้แทนของศาสนาต่าง ๆ องค์กรสากล สถาบันมนุษยธรรม รวมทั้งสถาบันวิชาการ เศรษฐกิจ การเมือง และวัฒนธรรมด้วย

“จากมุมมองนี้จึงอาจเป็นที่เข้าใจได้ว่าจะมีผู้เข้าร่วมมากและหลากหลายเท่าใด ซึ่งเป็นความปรารถนาของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรานซิสจึงไม่เป็นแค่มิติเพิ่มเชิงบวกต่อผลกระทบโลกาภิวัตน์ต่อการศึกษาเท่านั้น แต่ในเวลาเดียวกันก็จะสร้างฐานที่มั่นคงและเป้าหมายของสมาพันธ์ดังกล่าวด้วย”

สมณกระทรวงเพื่อการศึกษาคาทอลิกยังคงพยายามทำงานต่อไปเพื่อการประชุมขั้นพื้นฐานนี้ตามพระประสงค์ของพระสันตะปาปา ในสาระของสมณสาส์นของพระสันตะปาปาในการประชุมเรื่องผลกระทบนี้พระองค์ตรัสว่า “ขอให้พวกเราพยายามหาทางแก้ไขปัญหาร่วมกัน กล่าวหาญที่จะหากระบวนการของการเปลี่ยนแปลง และมองไปยังอนาคตด้วยความหวัง”

สมเด็จพระสันตะปาปาฟรานซิสทรงย้ำว่า “ข้าพเจ้าขอเชิญชวนทุกคนให้ช่วยกันทำงานเพื่อสมาพันธ์ดังกล่าวด้วยการปวารณาตนเองภายใต้กรอบแห่งชุมชนของพวกเรา เพื่อหล่อเลี้ยงความฝันของความเป็นมนุษย์ ซึ่งมีรากเหง้าอยู่ในความเอื้ออาทร และการตอบสนองต่อความปรารถนาของมนุษย์ และแผนการพระประสงค์ของพระเจ้า”

พระสันตะปาปาทรงส่งสาส์นในรูปแบบของวิดีโอถึงที่ประชุมในวันนี้ซึ่งจัดขึ้นโดย
รองบรรณาธิการแห่งสำนักข่าววาติกันอเลสซานโด จีซอตตี (Alessandro Gisotti)
ภายใต้การดูแลของพระคาร์ดินัลโจเซปเป เวอร์ซาลดี (Giuseppe Versaldi) สมณมนตรี
ซึ่งเป็นประธานฝ่ายการศึกษาของวาติกัน

ต่อไปนี้เป็นสาส์นวิดีโอของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรานซิส:

**คำปราศรัยของสมเด็จพระสันตะปาปาต่อผู้เข้าร่วมประชุม ผลกระทบระดับสากล
ต่อการศึกษา เมื่อวันที่พฤหัสบดี ที่ 15 ตุลาคม 2020**

วันนี้ ณ มหาวิทยาลัยแห่งสันตะสำนักลาเตรัน (Pontifical Lateran University)
ในรายการถ่ายทอดสดที่สนับสนุนโดยสมณกระทรวงเพื่อการศึกษาคาทอลิก มีการ
ถ่ายทอดคำปราศรัยผ่านทางวิดีโอของสมเด็จพระสันตะปาปาถึงผู้เข้าร่วมประชุมเรื่อง
ผลกระทบสากลต่อการศึกษา

พี่น้องชายหญิงที่เคารพ

ขณะที่ข้าพเจ้าเชิญพวกท่านให้เริ่มกระบวนการเตรียมตัว ปรีกษาหารือกัน และ
วางแผนเพื่อสร้างเครือข่ายสากลสำหรับการศึกษา พวกเราไม่เคยคิดว่าจะมีสถานการณ์
ที่จะเกิดขึ้นในขณะนั้นวิกฤตโควิด19 ที่ขยายตัวแพร่หลายอย่างรวดเร็ว ซึ่งส่งผลกระทบ
ต่อหลายสิ่งหลายอย่างดังที่พวกเราทราบ ความห่วงใยเกี่ยวกับสุขภาพบัดนี้ได้ขยายตัว
ออกไปสู่ความกังวลด้านเศรษฐกิจและสังคม ระบบการศึกษาทั่วโลกได้รับผลกระทบจาก
โรคระบาดในทุกระดับ

ความพยายามทุกหนทุกแห่งที่จะหาคำตอบอย่างรวดเร็วบนเวทีออนไลน์ของ
การศึกษา นี้ทำให้พวกเรามองเห็นได้อย่างชัดเจนถึงความไม่เท่าเทียมกันเกี่ยวกับโอกาส
ในเรื่องของเทคโนโลยีและการศึกษา และก็ยังทำให้พวกเราเห็นด้วยว่าเนื่องจากการ
ปิดประเทศรวมทั้งมาตรการอื่น ๆ ทั้งเด็กและผู้ใหญ่มากต้องพลอยล่าหลังไปกับ
กระบวนการศึกษาตามธรรมชาติ สถิติเมื่อเร็ว ๆ นี้จากองค์กรสากลทำให้บางคนต้องพูด
ซึ่งอาจจะริบร้อนไปหน่อยว่านี่เป็น “หายนะของการศึกษา” ซึ่งนักเรียนประมาณ 10
ล้านคนถูกบังคับให้ต้องออกจากโรงเรียนเนื่องจากผลพวงของวิกฤตเศรษฐกิจอันสืบ

เนื่องมาจากไวรัสโคโรนา นี้เท่ากับเป็นการขยายความกว้างของช่องว่างที่น่ากลัวยิ่งขึ้น (ซึ่งเด็ก ๆ ที่กำลังอยู่ในวัยเรียนประมาณ 250 ล้านคนถูกตัดขาดออกจากการศึกษาไปแล้ว)

เมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่น่าตกใจเช่นนี้ พวกเราทราบดีว่ามาตรการในการดูแลรักษาสุขภาพจะไม่เพียงพอนอกจากว่าจะค้นพบรูปแบบของวัฒนธรรมใหม่ พวกเรารับรู้ดีขึ้นถึงความจำเป็นที่ต้องเปลี่ยนรูปแบบของการพัฒนา เพื่อที่จะสร้างหลักประกันว่าศักดิ์ศรีของมนุษย์ได้รับความเคารพ การพัฒนาต้องเริ่มจากโอกาสของการที่ต้องพึ่งพากันในระดับโลกเปิดโอกาสให้ชุมชน และประชาชนช่วยกันเอาใจใส่ดูแลบ้านส่วนรวมของพวกเราพร้อมกับส่งเสริมสันติภาพประโยชน์สุขของพวกเรา พวกเราเรากำลังเผชิญกับวิกฤตใหญ่ที่ไม่สามารถจะทำให้วิบัติลดลงหรือจำกัดอยู่กับเพียงภาคส่วนใดภาคส่วนหนึ่ง ซึ่งมีผลกระทบต่อทุกสิ่ง โรคระบาดทำให้พวกเรารับรู้ว่าเป็นวิกฤตคือวิธีการเข้าใจต่อความจริงของพวกเราและความสัมพันธ์ระหว่างกันของพวกเรา

ณ จุดนี้จึงมีความชัดเจนว่าการแก้ไขสถานการณ์อย่างง่าย ๆ หรือการคิดตามใจตนเองจะใช้ไม่ได้ผล ดังที่พวกเราทราบการศึกษาหมายถึงการเปลี่ยนแปลง การให้การศึกษาเป็นความเสี่ยง และเป็นการสร้างความหวังที่จะทำลาย “ลัทธิกำหนดนิยม” (determinism) และ “ลัทธิแบบสุดโต่ง” (fatalism) ซึ่งการเห็นแก่ตัวของผู้ที่แข็งแกร่ง ส่วนลัทธิประเพณีนิยม (conformism) ของคนที่อ่อนแอ และอุดมการณ์ของพวกที่เห็นสวรรค์บนแผ่นดินจะทำให้พวกเราเห็นว่านี่เป็นหนทางเดียวที่จะก้าวไปข้างหน้า [1]

การให้การศึกษาเป็นการกระทำที่ให้ความหวังเสมอ เป็นสิ่งที่เรียกร้องให้ต้องมีการร่วมมือกันในการเปลี่ยนแปลง การอยู่นิ่งเฉยแบบแห้งแล้ง ทำให้พวกเราเป็นง่อยซึ่งค่อย ๆ นำไปสู่วิถีคิดที่รับรู้ถึงการที่พวกเราต้องพึ่งพากัน หากระบบการศึกษาของพวกเราในปัจจุบันที่ยังมีความคิดยึดติดอยู่กับที่ และการทำสิ่งซ้ำ ๆ ซึ่งไม่สามารถเปิดขอบฟ้าใหม่ซึ่งมีการต้อนรับสิ่งใหม่ ความเอื้ออาทรระหว่างชนชั้นและคุณค่าเหนือธรรมชาติ ซึ่งสามารถที่จะให้กำเนิดกับวัฒนธรรม นี้จะไม่หายความหรือว่าพวกเรากำลังล้มเหลวที่จะฉกฉวยโอกาสที่ถูกเสนอมาให้พวกเราจากเวลาแห่งประวัติศาสตร์ครั้งนี้?

พวกเราทุกคนทราบดีว่าการเดินทางแห่งชีวิตเรียกร้องให้พวกเรามีความหวังอันมีรากฐานอยู่ในความเอื้ออาทร การเปลี่ยนแปลงทุกอย่างเรียกร้องให้ต้องมี

กระบวนการศึกษา เพื่อที่จะสร้างความจริงซึ่งสามารถตอบสนองต่อการท้าทาย และ ปัญหาของโลกยุคร่วมสมัยในความเข้าใจ และของการพบหนทางแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับ ความต้องการของชนทุกรุ่นทุควัย และด้วยวิธีนี้เท่ากับเป็นการส่งเสริมความ เจริญก้าวหน้าของมนุษย์ทั้งบัดนี้และต่อไปในอนาคต

พวกเราถือว่าการศึกษาเป็นวิธีหนึ่งที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดที่จะทำให้โลก และ ประวัติศาสตร์มีความเป็นมนุษย์มากกว่า ที่สำคัญคือการศึกษาเป็นเรื่องของความรัก และความรับผิดชอบที่สืบทอดต่อกันมาจากชนรุ่นหนึ่งสู่ชนอีกรุ่นหนึ่ง

เมื่อเป็นเช่นนี้การศึกษาจึงเป็นยาที่รักษาตามธรรมชาติมีผลต่อวัฒนธรรมที่เห็น แก่ตัว ซึ่งบางครั้งก่อให้เกิดวัฒนธรรมที่ถือตนเองเป็นใหญ่ในการอยู่หนึ่งเฉย อนาคต ของพวกเราจะแบ่งแยกกันไม่ได้ จะต้องไม่มีความคิดที่โง่เขลา ไม่มีแต่การจินตนาการ ขาดความตั้งใจ ขาดการเสวนา และขาดการเข้าใจซึ่งกันและกัน นั้นไม่อาจที่จะเป็น อนาคตของพวกเรา

ทุกวันนี้จำเป็นต้องมีการฟื้นฟูใหม่กับการศึกษาที่สังคมทุกระดับต้องมีส่วนร่วม ขอให้พวกเราฟังเสียงร้องอ้อนวอนของเด็ก ๆ เยาวชนที่เปิดดวงตาของพวกเราให้ เห็นถึงความต้องการเร่งด่วน และโอกาสแห่งการฟื้นฟูการศึกษาขึ้นมาใหม่ ที่ไม่หลงให้ มองไปในทิศทางอื่น ซึ่งเป็นการสนับสนุนความอยู่ดีธรรมทางสังคม การใช้ความรุนแรง ต่อสิทธิ รูปแบบที่น่ารังงของความยากจน และการสูญเสียชีวิตมนุษย์

สิ่งที่เรีกร้องคือกระบวนการแบบองค์รวมที่ตอบสนองสถานการณ์แห่งการอยู่ อย่างโดดเดี่ยว และความไม่แน่นอนเกี่ยวกับอนาคตที่มีผลกระทบต่อบรรดาเยาวชน และก่อให้เกิดการสิ้นหวัง การติดยาเสพติด การก้าวร้าว ความเกลียดชัง และการรังแก กันเอาर्डเอาเปรียบ นี่หมายถึงการที่ต้องเดินทางร่วมกันที่ไม่เมินเฉยต่อการใช้ความ รุนแรง การล่วงละเมิดต่อผู้เยาว์ พฤติกรรมการแต่งงานของเด็ก การเอาเด็กมาเป็น ทหาร และการขายเด็กไปเป็นทาส นี่ยังไม่ต้องพูดถึง “ความทุกข์” ที่โลกของพวกเรา ต้องแบกรับจากผลของการเอาर्डเอาเปรียบที่ขาดจิตสำนึกขาดหัวใจที่ก่อให้เกิดวิกฤต ของสิ่งแวดล้อม ระบบนิเวศ และสภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลง

ในบางช่วงแห่งประวัติศาสตร์จำเป็นต้องตัดสินใจอย่างเด็ดขาด ที่สามารถไม่ เพียงแต่จะหล่อหลอมวิถีชีวิตของผู้คนเท่านั้น แต่ที่สำคัญคือต้องรวมถึงจุดยืนที่เกี่ยวกับ

อนาคตด้วย ท่ามกลางวิกฤตแห่งสุขภาพอนามัยในปัจจุบัน ความยากจนและความ
 สับสนที่ปรากฏขึ้น พวกเราเชื่อว่านี่ถึงเวลาแล้วที่จะต้องสร้างสมภาพันธุ์ระดับโลกเกี่ยวกับ
 การศึกษาเพื่อชนรุ่นหลัง นี่เรียกร่องหน้าทีจากครอบครัว ชุมชน โรงเรียน มหาวิทยาลัย
 สถาบัน ศาสนา ภาครัฐ และครอบครัวมนุษย์ทั้งมวล ให้มีการศึกษาสำหรับทั้งหญิงชาย
 ที่บรรลุนิติภาวะแล้วด้วย

ทุกวันนี้พวกเราถูกเรียกร้องให้ต้องมีความจริงใจที่จะสลัดทิ้งซึ่งการจัดการกับ
 การศึกษาแบบผิวเผิน และหนทางลัดร้อยแปดประการที่เกี่ยวกับผลประโยชน์
 (มาตรฐาน) ผลของการทดสอบ การทำงานแบบระบบราชการ ซึ่งทำให้การสับสนใน
 การศึกษาด้วยคำแนะนำที่ลงเอยด้วยการทิ้งระเบิดใส่วัฒนธรรม ตรงกันข้ามพวกเรา
 ควรที่จะมุ่งเป้าไปยังวัฒนธรรมแบบองค์รวม การมีส่วนร่วม และมีหลากหลาย
 รูปแบบ พวกเราจำเป็นต้องมีความกล้าหาญที่จะทำให้เกิดมีกระบวนการที่ทำงานอย่าง
 อุกฤษฏ์จริงจังเพื่อที่จะเอาชนะต่อระบบที่ไม่ได้ตอบสนองต่อปัญหาในปัจจุบัน และ
 ความขัดแย้งที่พวกเรามีอยู่ในปัจจุบัน พวกเราต้องกล้าที่จะทบทวนสายใยแห่ง
 ความสัมพันธ์เพื่อเห็นแก่มนุษยชาติที่จะสามารถพูดภาษาแห่งความเป็นพี่น้องกัน
 คุณค่าการศึกษาของพวกเราจะวัดกันไม่ใช่ด้วยผลแห่งการทดสอบแบบมาตรฐาน
 เท่านั้น แต่ต้องด้วยความสามารถที่มีผลต่อหัวใจของสังคม และช่วยให้เกิดมี
 วัฒนธรรมใหม่ ให้เป็นโลกที่มีความแตกต่าง ถ้าหากเป็นไปได้และพวกเราถูก
 เรียกร้องว่าจะต้องสร้างคุณค่าสิ่งนี้อย่างไร นี่หมายถึงต้องรวมทุกมิติแห่งมวลมนุษย์
 ทั้งที่เป็นปัจเจกบุคคลและเป็นชุมชน

ขอให้พวกเราวิงวอนเป็นพิเศษต่อบรรดาชายหญิงที่มีวัฒนธรรม มีความรู้ดี
 ทางด้านวิทยาศาสตร์และการกีฬา ทั้งผู้ที่เป็นศิลปินระดับมืออาชีพ โดยเฉพาะด้านสื่อใน
 ทุกภาคส่วนของโลกให้ร่วมกันสนับสนุนสมภาพันธุ์นี้ และส่งเสริมด้วยการเป็นประจักษ์
 พยาน และความพยายามของตนถึงคุณค่าของการดูแลเอาใจใส่ผู้อื่น ให้เกิดสันติสุข
 ความยุติธรรม ความดีงามเพื่อประโยชน์สุข ความสวยงาม การยอมรับ และภราดรภาพ
 พวกเราไม่ควรคาดหวังสิ่งใดจากผู้ที่ปกครองพวกเรา มิฉะนั้นจะกลายเป็นเรื่องของเด็ก
 ไร้สาระ พวกเรามีพื้นที่ซึ่งพวกเราสามารถร่วมรับผิดชอบด้วยกันในการสร้างสรรค์และ
 จัดการให้เรื่องสำคัญนี้อยู่คงที่กับหนทางอันเป็นกระบวนการและการเปลี่ยนแปลงใหม่
 ขอให้พวกเรามีส่วนร่วมอย่างจริงจังในการฟื้นฟูและสนับสนุนสังคมที่กำลังมีปัญหาของ

พวกเรา วันนี้พวกเรามีโอกาสที่จะแสดงความรู้สึกภายในแห่งความเป็นพี่น้องกันของพวกเรา ซึ่งอาจจะ เป็นชาวสะมาเรียผู้ใจดีที่รับปัญหาของผู้อื่นมาไว้กับตนเองแทนที่จะสร้างความเกลียดชังและความเสียใจ” (Fratelli Tutti, ข้อ 77) นี่เป็นการเรียกร้องให้มีกระบวนการที่หลากหลายที่พวกเราทุกคนสามารถทำงานร่วมกันเพื่อให้คำตอบที่มีความหมาย ซึ่งความแตกต่างและวิธีการต่างจะนำพาทำให้พวกเราเป็นหนึ่งเดียวกันในการติดตามเพื่อความดีประโยชน์สุขส่วนรวม อันเป็นความสามารถที่จะสร้างความสมานฉันท์ นี่เป็นสิ่งที่พวกเราต้องการอย่างมากในทุกวันนี้

ด้วยเหตุนี้พวกเราจึงต้องพิจารณาตนเองทั้งลักษณะส่วนตัวและในฐานะที่เป็นชุมชน:

- * ประการแรก ต้องทำให้บุคคลในคุณค่าและศักดิ์ศรีของเขาเป็นศูนย์กลางของโครงการศึกษาทุกโครงการทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ เพื่อที่จะส่งเสริมลักษณะจำเพาะ ความมุ่งมั่น อัตลักษณ์ และความสามารถของเขาในความสัมพันธ์กับผู้อื่น และกับโลกที่อยู่รอบตัว ขณะเดียวกันก็สอนให้เขาปฏิบัติวิถีชีวิตที่ส่งเสริมการแพร่วัฒนธรรมการกินที่กินขว้าง
- * ประการที่สอง ฟังเสียงของเด็กและเยาวชนที่พวกเราถ่ายทอดคุณค่า และความรู้ เพื่อที่จะช่วยกันสร้างอนาคตแห่งความยุติธรรม สันติสุข และชีวิตที่มีศักดิ์ศรีสำหรับทุกคน
- * ประการที่สาม สนับสนุนการมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ สำหรับเด็กหญิงและเยาวชนหญิงในการศึกษา
- * ประการที่สี่ ต้องถือว่าบ้านเป็นสถานที่แรกของการศึกษาที่มีความสำคัญยิ่ง
- * ประการที่ห้า ทั้งการให้การศึกษาและรับการศึกษา บ่งถึงความจำเป็นในการให้การยอมรับโดยเฉพะอย่างยิ่งในการเปิดใจกว้างให้กับผู้ที่มีความเปราะบาง และผู้ที่อยู่ตามชายขอบสังคม
- * ประการที่หก พยายามหาวิธีใหม่ในการเข้าใจเรื่องเศรษฐกิจ การเมือง และการเจริญเติบโตก้าวหน้าที่สามารถยืดหยุ่นต่อการรับใช้บุคคล และครอบคลุมมนุษย์ภายใต้บริบทของระบบนิเวศที่เป็นองค์รวม

* ประการที่เจ็ด ปกป้อง พิทักษ์คุ้มครอง และเสริมสร้างบ้านส่วนรวมของพวกเรา คุ้มครองผืนแผ่นดินโลกจากการถูกเอารัดเอาเปรียบทรัพยากรธรรมชาติ พร้อมกับเลือกวิถีชีวิตแบบสมถะ โดยใช้พลังหมุนเวียนและให้ความเคารพต่อธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ตามหลักการของการช่วยเหลือกัน ความเอื้ออาทร และเศรษฐกิจหมุนเวียน

สุดท้าย พี่น้องชายหญิงที่เคารพ พวกเราต้องปรารถนาที่จะพิจารณาตนเองด้วยความกล้าหาญที่จะพัฒนาแผนการศึกษาภายในประเทศของพวกเราด้วยการลงทุนอย่างดีที่สุด โดยใช้กระบวนการที่สร้างสรรค์และเปลี่ยนแปลงกับสังคมพลเรือน สำหรับมิตินี้ จุดอ้างอิงของพวกเราควรที่จะเป็นคำสอนด้านสังคมที่ได้รับแรงบันดาลใจและเผยแสดงโดยพระวาจาของพระเจ้า และในเจตนารมณ์แห่งคริสตชน ซึ่งให้พื้นฐานสำคัญและเป็นทรัพยากรอันประเสริฐเพื่อแยกแยะหนทางที่ต้องเดินในยามฉุกเฉินแห่งยุคปัจจุบัน

เป้าหมายของการลงทุนในการศึกษานี้ที่มีรากฐานอยู่ในเครือข่ายแห่งความสัมพันธ์ที่เปิดกว้าง ทั้งนี้เพื่อที่จะสร้างหลักประกันว่า ทุกคนสามารถเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพได้ตามศักดิ์ศรีของบุคคลและเป็นกระแสเรียกทั่วไปแห่งภราดรภาพ นี่ถึงเวลาแล้วที่จะต้องมองไปยังอนาคตด้วยความกล้าหาญและด้วยความหวัง โดยหวังที่จะมีสันติสุขและความยุติธรรม หวังที่จะเห็นความสวยงาม และความดีงามประโยชน์สุขส่วนรวม หวังที่จะดำรงชีวิตในสังคมที่มีความสมานฉันท์

พี่น้องที่เคารพ ขอให้พวกเราอย่างลืมน่า การเปลี่ยนแปลงยิ่งใหญ่ไม่ได้เกิดจากโต๊ะทำงานหรือในสำนักงาน ทว่าการมี “สถาปัตยกรรม” แห่งสันติสุข ที่สถาบันและปัจเจกบุคคลต่างๆ ในสังคมช่วยกันสร้างสรรค์ขึ้นมาในแต่ละคนตามความชำนาญและทักษะของตนเองโดยไม่ยกเว้นผู้ใด (เทียบ Fratelli Tutti, ข้อ 231) โดยอาศัยวิธีนี้พวกเราต้องก้าวไปข้างหน้าพร้อมกันทุกคน พวกเราต้องมองไปข้างหน้าเสมอเพื่อที่จะสร้างวัฒนธรรมแห่งความศิวไลซ์ แห่งความสมานฉันท์ และความเป็นหนึ่งเดียวกัน ซึ่งจะไม่มีพื้นที่สำหรับโรคระบาดแห่งวัฒนธรรมที่กินทั้งกินขว้างอีกต่อไป ขอขอบคุณ

1 Cf. M. DE CERTEAU, *Lo straniero o l'unione nella differenza*, Vita e Pensiero, Milan, 2010, 30. Original: *L'étranger ou l'union dans la différence*, Paris, 2017.